

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

KVINDELIG FREMSKRIDTSFORENING.

Nr. 3.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 17. Januar 1892.

V. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Nielsine Petersen.

Født i en Købstad paa Sjælland som Barn af jævne Forældre — Faderen var Skibsfører — uden nogensinde at have staaet Ansigt til Ansigt med nævneværdig Kunst, drømte Nielsine Petersen allerede som ganske lille Pige om at blive Maler. Forældrene satte sig paa det kraftigste imod at lade deres Datter følge denne Tilbøjelighed, men et besynderligt Tilfælde kom hende til Hjælp. Hun blev meget syg, og Lægen erklærede, at hun kun havde et Aar tilbage at leve i. Det gjorde Faderen blød om Hjertet, og han bestemte, at den korte Livsrist skulde hun have Lov at nyde efter Ønske. Hendes Smaaskitser og Tegninger, dem hun havde faaet i Stand aldeles uden Vejledning, blev samlet sammen og sendt ind til Kühn. De fandt Naade for hans Øjne, han antog hende som Elev, og paa denne Maade begyndte hendes kunstneriske Løbebane, der bragte hende en Række af Sejre, købte ved ihærdigt Arbejde, stor Energi og — last not least — et ualmindeligt Talent.

Kort efter Antagelsen som Elev hos Kühn mente denne imidlertid, at hendes egenlige Felt maatte blive Billedhuggeri. Hun kom derfor til at arbejde under Saa-bye og gjorde raske Fremskridt. Heldigvis for hende og for Kunsten havde Lægen i hendes Hjemstavn taget fejl af hendes Sygdom, hun døde ikke, tvertimod, hun kom sig og blev en kernesund statelig Skikkelse med Kræfter til bogstavelig talt at hugge sig gennem Verden.

Efter en forholdsvis kort Læretid udstillede hun paa Charlottenborg og fik her den lille Guldmedalje, Aaret efter (1887) den Neuhausenske Præmie for et Konkurrencearbejde efter bibelsk Sujet. Saa rejste

hun paa Stipendium til Paris, og efter kort Tids Forløb igen dertil og forblev der et Par Aar. Det var stadig den franske Kunst, der trak, den, hun ansaa for den ypperste, og skønt Stipendiet denne Gang lød paa Italien, fik hun det efter Ansøgning forandret, som hun ønskede. I Paris studerede hun under Chapu og opnaaede „mention honorable“ paa Salonen for en liggende Statue „Ismael“. Frk. Petersen er den første danske Kvinde, der som Billedhuggerinde har opnaaet denne Udmærkelse, og naar man véd, hvor kritiske Fransk mændene er mod Udlandets Frembringelser, har hun vist nok al Grund til at være stolt derover.

Men Nielsine Petersen er ogsaa Kunstner helt ud til Fingerspidserne. Hun opfyldes af Kunsten, tror paa den og lever paa den, samler hele sin skabende Evne og al sin Energi om det Arbejde, hun har for, sætter saa at sige hele sit selv ind paa at gøre det saa fuldkomment som muligt, at selv den ringeste Del af hendes Værk skal blive fuldt lodigt, og det hele komme til at staa som det højeste Udtryk for, hvad hun evner.

Nu er Kunstnerinden atter her i København og har Atelier Bredgade 65. Her har hun samlet en Del af sine Arbejder om sig. Deres Kunstværdi ufortalt — de fleste af dem er „dekorerede“, noget ganske bekvemt for den Beskuer, der ikke er i Besiddelse af udpræget Kunstforstand, idet man da er sikker paa at anbringe sin Beundring og sin Andagt paa rette Sted — har disse Kunstværker den Egenskab, at man forstaar det, de fortæller, uden først at slaa op i Katalogen. Se f. Eks. en prægtig Statue i overnaturlig Størrelse „le chanteur“ (Sangeren); det geniale Hoved, der sidder paa ham, med det karakteristiske lyttende Udtryk, er det ikke som var det selve Personifikationen af

Musik! — Eller en Buste af en pur ung Bondepige. Hun er slet ikke køn, ganske saadan som man finder Bønderbørn hver Dag paa Landevejen; men det lille Ansigt husker man for dets stille Resignations Skyld, dets taalmodige halvfromme Drag om Munden, der giver det en lidt melankolsk Ynde.

Saa findes der adskillige Portrætbuster, udførte efter Bestilling; man synes uvilkaarligt, at de maa ligne, skønt man ikke kender Originalerne dertil; Studier efter Antikkerne i Louvre og en Del bibelske Sujetter, Dyregupper i Voks o. s. v. Man faar det Indtryk, at der arbejdes meget i dette Atelier, og arbejdes med Kærlighed til Kunsten, sjelden Flid og endnu sjældnere Talent. Saa-danne Kvinder som Nielsine Petersen skal nok forstaa at hugge det ind i Folks Bevidsthed, at selv paa Omraader, der tidligere udelukkende har tilhørt Mændene, er Kvindens Anlæg og Evner neppe ringere end deres.

Fru Rosalie.

Indbydelse

til frisindede Mænd og Kvinder.

Kvindelig Fremskridtsforening, hvis Formaal er at vække og vedligeholde Interessen for sociale Spørgsmaal hos Kvinden og arbejde for hendes Ligestilling med Manden i Stat og Kommune, indbyder enhver Mand og Kvinde, der interesserer sig for denne Sag, til at indmelde sig i Kvindelig Fremskridtsforening for at deltage i Arbejdet.

Samfundsnoeden stiger, vore politiske Forhold bliver mere og mere udviklede, og Kvinderne staar endnu paa saa mange Maader uklare og ubevidste om alle disse Forviklinger, samtidigt med, at Nøden tvinger dem ud paa Arbejdsmarkedet, hvor de underbyder Manden, saa Konkurrencens haarde Knude knyttes endnu fastere, og Fattigdomsspørgsmaalet banker stærkere og stærkere paa Middelstandsklassens Dør.